«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

• Χρονικὰ • Ποιμαντικὲς Δραστηριότητες •
• Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
• Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
• Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

Κυριακὴ ΙΓ΄ Λουκᾶ

στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν

Σύναξις Πάντων τῶν ἐν Ἀχαΐᾳ Ἁγίων

Τὴν Κυριακή, 24η Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Μετοχιακὸ Ναό μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν.

Συμμετεῖχαν οἱ Ἁγιοκυπριανῖτες πατέρες, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀθανάσιος, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριήλ, ὡς καὶ δύο Ὑποδιάκονοι.

Παρέστησαν πιστοὶ καὶ ἀπὸ ἄλλες περιοχές, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι προσῆλθον στὰ Ἄχραντα Μυστήρια.

* * *

Ἐψάλη βελτιωμένη **Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ πάντων τῶν ἐν Ἀχαΐᾳ Ἁγίων,** σύμφωνα μὲ τὴν τυπικὴ διάταξι:

*«**Τ**ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Λ΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἐν τῇ περιωνύμῳ Πόλει τῶν Πατρῶν ὡς καὶ πάσῃ τῇ Ἀχαΐᾳ, τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν Πάντων τῶν ἐν Ἀχαΐᾳ τῆς Πελοποννήσου διαλαμψάντων Ἁγίων, ἤτοι·*

***Τ**οῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου· **τ**οῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ· **τ**οῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Στρατοκλέους· **τ**ῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο΄ Ἡρωδίωνος καὶ Σωσιπάτρου· **τ**οῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μύρωνος· **τ**οῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου·*

τοῦ ἁγίου Ἀσχολίου Θεσσαλονίκης· τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Παύλου τοῦ Πατρέως· τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Μεθώνης· τοῦ ὁσίου Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου· τῶν ὁσίων Ἠλία Σικελιώτου, Ἠλία τοῦ Σπηλαιώτου καὶ Ἀρσενίου· τοῦ ὁσίου Δανιὴλ· τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ὀλυμπίας· τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ Βατοπεδινοῦ· τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Ζαχαρίου· τῶν ὁσίων Ἰωακεὶμ Νοτενῶν καὶ Λεοντίου τοῦ Γέροντος· τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Παύλου, καὶ τῶν ἁγίων Παιδομαρτύρων Ἀναστασίας καὶ Χριστοδούλου, μετὰ τῶν σὺν Αὐτοῖς Νεομαρτύρων».

* * *

Τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε στὴν εὐαγγελικὴ περικοπή (Λουκ. ιη' 18-27).

***Ὁ** Ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν Παράδοσι συνέγραψε τὸ Εὐαγγέλιό του στὸ Μεγάλο Σπήλαιο καὶ ἁγίασε ὅπως πολλοὶ ἄλλοι Ἅγιοι, τὴν Πηλεπόνησο, μᾶς μεταφέρει τὴν συνομιλία τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν πλούσιον ἄρχοντα.*

*Ὑπάρχει στὴν Ἐκκλησία **θεολογία γιὰ κάθε πτυχὴ τῆς ζωῆς μας,** ὡς Χριστιανῶν ἐν τῷ κόσμῳ, **καὶ γιὰ τὸν πλοῦτο,** τόσο ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου μας ὅσο καὶ διὰ μέσου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. **Α**ὐτὲς οἱ διδασκαλίες ἀφοροῦν τὴν χρῆσι τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀγαθῶν, πῶς πρέπει ὁ Χριστιανὸς νὰ τὰ μεταχειρίζεται, ὥστε αὐτὰ νὰ μὴν γίνουν ἐμπόδιο γιὰ τὴν εἴσοδό του στὴν **Β**ασιλεία τῶν **Ο**ὐρανῶν.*

*Ἂς ὑποθέσουμε, ὅτι ὁ ἐρωτῶν νέος στὸν Κύριό μας εἶχε καλὴ προαίρεσι. **Ἁ**πλῆ ἐρώτησις: «**Τ**ί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;»..., ἂν καὶ ὡς Ἑβραῖος ἐγνώριζε τὸν **Ν**όμον καὶ τὶς **Ἐ**ντολές. **Ὁ** Κύριος τοῦ ἀπαντᾶ μὲ ἁπλότητα «**Ε**ἰ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ζωήν, τήρησον τὰς **Ἐ**ντολάς»... **Λ**έει «Ζωήν», διότι ἡ **Β**ασιλεία τῶν **Ο**ὐρανῶν προγεύεται ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς ἀπ' αὐτὴν τὴν ζωήν. **Δ**ηλαδή, ἂν τηροῦμε τὶς **Ἐ**ντολές, αἰσθανόμεθα νὰ μᾶς πλυμμυρίζει ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

***Ὁ** Κύριος τοῦ ἀπαρίθμησε τὶς κύριες **Ἐ**ντολὲς τοῦ **Δ**εκαλόγου, καὶ ὁ ἄρχων ἀποκρίθηκε: «**Τ**αῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου».*

***Κ**αὶ ὅμως ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν τηροῦσε τὶς **Ἐ**ντολὲς εἰς βάθος, ὅπως θέλει ὁ Θεός...*

Τηρῶ τὶς Ἐντολές, σημαίνει ὅτι πράττω τοῦτο μὲ πολλὴ ἀκρίβεια, μὲ ταπείνωσι, μὲ αὐτομεμψία καὶ παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ μὲ συγχωρήση, νὰ μὲ ἐνισχύση καὶ νὰ μὲ βοηθήση, ὥστε νὰ τὶς τηρῶ ὄχι μόνο ἐπιφανειακά, ἀλλὰ καὶ πραγματικά. Τότε εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Ζωήν, καὶ εἴμεθα ἐλεύθεροι. Νιώθουμε μία ἐλευθερία ἀπ᾽ ὅλα τὰ πράγματα, καὶ γιὰ ὅ,τι μᾶς πεῖ ὁ Κύριος, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ θυσιάσουμε καὶ τὴν ζωή μας, τὴν περιουσία μας, τὴν οἰκογένειά μας, τὰ πάντα, προκειμένου νὰ ἀκολουθήσωμε τὸν Κύριό μας...

Ὁ ἄρχων ὅμως, ὅταν τὸν προσεκάλεσε ὁ Χριστός μας, ἔγινε «περίλυπος» καὶ ἀπομακρύνθηκε, διότι ἦταν προσκολλημένος στὰ ἀγαθά του, ἄρα δὲν τηροῦσε τὴν μεγάλη Ἐντολὴ τῆς **Ἀκτημοσύνης.** Ἡ Ἐντολὴ τῆς **Ἀκτημοσύνης** δὲν εἶναι μόνο νὰ μὴν ἔχω κτήματα καὶ ἀγαθά, νὰ ἐπιδιώκω τὴν πτωχεία καὶ τὴν λιτότητα, ἀλλὰ πρωτίτως καὶ **νὰ μὴν εἶμαι προσκολλημένος σὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔχω, ὥστε ἂν ἐπιτρέψη ὁ Κύριος νὰ τὰ στερηθῶ, νὰ μὴν λυπηθῶ...**

Τὸ θέμα λοιπὸν εἶναι τὸ πῶς τηροῦμε τὶς Ἐντολές. Ἂς μὴ νομίσουμε, ὅτι ὁ ἐκκλησιασμός, οἱ εὐσεβεῖς πράξεις κλπ. εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς λογισθοῦν ὡς τήρησι τῶν Ἐντολῶν, καὶ νὰ μᾶς εἰσαγάγουν εἰς τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν... Ἂς ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτό μας. Τόσα χρόνια, εἴμεθα στὴν ἐκκλησία, «τηροῦμε τὶς Ἐντολές», καὶ ὅμως δὲν εἴμεθα ἐλεύθεροι...Δὲν εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν Κύριο στὴν πληρότητα, μὲ τὴν αὐταπάρνησι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν μᾶς δίνει ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία...

Ἡ Αἰώνια Ζωὴ μᾶς ἔχει δοθῆ στὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἔχει ἐγκαθιδρυθῆ μέσα στὴν ὕπαρξί μας, ἀλλὰ **δὲν εἶναι ἐνεργός.** Γίνεται ἐνεργὸς στὴν καρδιά μας, ὅταν τηροῦμε τὶς Ἐντολὲς εἰς τὴν πληρότητά τους, στὴν ἁγνότητά τους καὶ στὴν τελειότητα, τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελε ὁ Κύριος. Τότε ἐνεργοποιεῖται ἡ Χάρις, τότε εὑρισκόμεθα ἐν τῇ Ζωῇ, βιώνουμε τὴν παρουσία τῆς Χάριτος...

Ὅταν δὲν ἔχουμε ὑπομονή, δὲν συμμαζεύεται ὁ νοῦς μας στὴν προσευχή, δὲν ἔχουμε κατάνυξι, δὲν ἔχουμε διάθεσι γιὰ τὰ πνευματικά, σημαίνει ὅτι δὲν τηροῦμε πραγματικὰ τὶς Ἐντολές, καὶ γι᾽ αὐτὸ δὲν ἐνεργοποιεῖται ἡ Χάρις, ἡ ὁποία εὑρίσκεται στὴν καρδιά μας, ὥστε νὰ μᾶς πλημμυρίζη, νὰ μᾶς ἀνακαινίζη

καὶ νὰ μᾶς ὁδηγῆ σὲ μία κατάστασι οὐράνια, ἀπὸ τὸ παρὰ φύσιν τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸ κατὰ φύσιν, ὅπως μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸ ὑπὲρ φύσιν, στὸ φωτισμό, στὴν θέωσι, στὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας καὶ τὴν ἕνωσι μὲ τὸν Χριστό μας.

Μᾶς τὸ εἶπε ὁ Κύριος: «Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν». Ἀφοῦ εἶναι ἐντὸς ἡμῶν, γιατί δὲν ἔχω ὑπομονή; Γιατί δὲν ἔχω ταπείνωσι; Γιατί δὲν ἔχω ἀγνότητα; Γιατί δὲν ἔχω ζῆλο γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ζωή;

Ἂς μᾶς ὁδηγῆ ἡ διπίστωσις αὐτὴ σὲ μία αὐτοκριτική, μία ἐμβάνθυνσι καὶ μία αὐτομεμψία, γιὰ νὰ συνειδοποιοῦμε **τὸ μεγάλο ἁμάρτημα: τὸ νὰ μὴν ἐνεργοποιοῦμε τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία μᾶς δόθηκε στὸ ἅγιο Βάπτισμα.**

Ἂς ἐξετάσουμε ποῦ εἶναι δοσμένη ἡ καρδία ἡμῶν, κατὰ τὸ ρῆμα τοῦ Κυρίου μας: «Ὅπου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται»...

Ὁ Κύριος δὲν ἦλθε νὰ καταργήση τὸν Δεκαλόγο, ἀλλὰ νὰ τὸν συμπληρώση. Ἂς μελετήσουμε τὶς Ἐντολές, ὅσα μᾶς παρέδωσε ὁ Κύριος, ὥστε νὰ ἔχουμε μία βαθύτερη ἐπίγνωσι, μία αὐτομεμψία, μία κατάνυξι -«Τί κάνω ἐγώ, τί Χριστιανὸς εἶμαι ἐγώ... Ποιές Ἐντολὲς τηρῶ;»...

Ἂς ζοῦμε μὲ ἐγρήγορσι, ἀγωνιζόμενοι γιὰ νὰ τηροῦμε τὶς Ἐντολὲς μὲ γνήσιο τρόπο, ὥστε νὰ γίνουμε ὄντως Μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ μας...

† Γ. Ἱ. Μ.